

ZPRAVODAJ – aneb novinky v obci SLATINKY

Prosinec 2020

12

Vážení a milí spoluobčané Slatinek,

právě jste obdrželi zimní číslo slatinkovského Zpravodaje. Blíží se vánoční svátky a s nimi i konec kalendářního roku. Toto období u většiny z nás navozuje jakýsi pocit hodnocení i bilancování roku, který končí. Tedy se i my ohlédneme. Jaký byl rok 2020 ve Slatinkách? Bohužel všichni víme, že z určitého pohledu mimořádně těžký. Veškeré dění jako by se odehrávalo ve stínu nastalé pandemie covid-19. Zvláště my starší si pak uvědomujeme, že svět už nejspíš nikdy nebude takový, jak jsme jej znali před jejím vypuknutím. Naštěstí se ve Slatinkách nákaza příliš nerozšířila a počty nemocných byly a stále jsou poměrně nízké. A snad to dál bude už jen lepší. Na všechny však dopadla řada vládních opatření, která jsme disciplinovaně dodržovali a dodržujeme, byť jsou pro osobní život omezující. Kromě jiného se nemohla a nadále nemůže realizovat řada akcí, na které jsme byli zvyklí.

Člověk si uvědomí, že mnoho věcí, které dříve považoval za samozřejmé, zas tak samozřejmé nejsou... Nicméně život v obci probíhá klidně a rád bych vyzdvihнул soudržnost a vzájemnou pomoc občanů, jež z nezvyklé situace vyplynula. V tomto čísle se dočtete o činnosti a aktivitách obecního úřadu i slatinkovských spolků a jednotlivců. Rozhodně jsme i přes překážky byli aktivní, přestože kolem nás vyvstala spousta zmatků, nervozity a nejistot. Předvánoční Zpravodaj jsme se snažili naplnit pozitivními zprávami, aby vás potěšil a přispěl ke klidným a radostným chvilčkám.

Přeji vám tedy pohodové čtení, příjemné prožití nadcházejících svátků a v novém roce 2021 hlavně pevně zdraví a vše ostatní jen dobré!

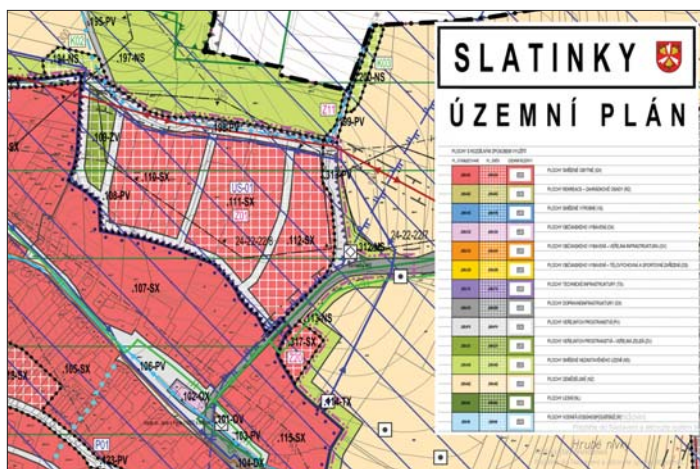
Oldřich Prokop

malba: Kateřina Coufalová

Příprava územní studie pro část obce „Za Míšnicí“

Ještě za předchozího zastupitelstva obce, v listopadu 2018, byl schválen nový Územní plán obce Slatinky, který mimo jiné specifikoval část zvanou „Za Míšnicí“ jako území pro možnou budoucí výstavbu (v plánu je

Studie má jako kvalifikovaný podklad v daném území především prověřit jeho reálnou kapacitu pro účel daný Územním plánem obce Slatinky. Slouží i k návrhu vymezení pozemků a jejich využití pro individuální obytnou zástavbu, přičemž zohlední i podrobnější ochranu a rozvoj hodnot ve vztahu k přilehlé obci a okolní krajině.

Vytvoření územní studie je nejen požadavkem závazným, ale také přirozeným s ohledem na charakter místa, které představuje v podstatě jedinou zbývající větší plochu pro rozvojovou výstavbu v obci. Proto chápeme nutnost zpracovat územní studii nejen jako příležitost zhodnotit prostor daného místa, ale i jako závazek stanovit parametry případné budoucí výstavby.

Připravovaná územní studie vzniká ve spolupráci s Odborem územního rozvoje a památkové péče Magistrátu města Prostějova (OÚR), který ze zákona zajišťuje metodickou a odbornou koordinaci. Výsledná územní studie poskytne územně plánovací podklad pro rozhodování v území podle § 30 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu. V rámci toho se bude přirozeně myslet i na názory majitelů dotčených pozemků. V souladu s oficiálním zadáním bude pověřený architekt kontaktovat příslušné vlastníky, ovšem při vědomí nadřazeného a obecného cíle studie. To znamená promýšlet území jako komplexní celek při dodržení stanovených priorit. V připravovaném zadání územní studie také budou stanoveny některé obecné priority tohoto území.

Studie zpracuje s ohledem na analýzu celkového území a ve vazbě na platný Územní plán obce Slatinky základní parametry obytné zástavby, které poskytnou optimální prostorové a funkční řešení lokality. To musí zvýšit či přinejmenším zachovat urbanistický a architektonický stan-

vyznačena jako tzv. plocha smíšená obytná – SX). Přijatý územní plán také ukládal dalšímu zastupitelstvu obce, aby pro tuto oblast nechalo zhotovit územní studii.

dard navrhovaných staveb, ploch veřejných prostranství a komunikací s ohledem na stávající ráz obce a její okolí.

Studie také navrhne příslušné regulativy (stavební čáry, limitní čáry výstavby, prostory pro umístění objektů, limity pro hmotové řešení objektů, koeficient zastavění a zeleně apod.). Územní studie bude řešit též dopravní obslužnost lokality zvnějšku s využitím stávajících a navržených komunikací, stejně tak navrhne vnitřní řešení komunikací, které zajistí příslušné a organické vazby mezi budoucí zástavbou. Součástí studie bude i základní koncepce a kapacitní údaje specifikující technickou infrastrukturu.

Především však musí územní studie pro novou obytnou lokalitu zohlednit jak vztah ke starší jádrové zástavbě obce, tak vůči krajině na hranici přírodní rezervace Malý Kosíř a při dalších tradičních komunikacích a volné zemědělské krajině. Zachování hodnot organického a malebného rázu této části obce musí být maximální prioritou. V daném území nesmí vzniknout autonomní, izolovaný prostor zástavby bez logických a maximálně přirozených vazeb na své okolí.

Věříme, že připravovaná územní studie, která bude v průběhu vzniku ještě několikrát diskutována a s níž budeme mít možnost se všichni seznámit, vytvoří předpoklad pro kvalitní řešení daného zástavbového území. Stejně tak věříme, že naplní svůj smysl, tedy poskytne jasné parametry pro obohacení Slatinek případnou budoucí výstavbou v části „Za Míšnicí“.

Ondřej Jakubec

ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE SLATINKY

Jak bývá zvykem, přinášíme shrnutí důležitějších událostí projednávaných na veřejných zasedáních zastupitelstva. V uplynulém půlroce se konala dvě veřejná zasedání, a to

Hlavním bodem zářijového veřejného zasedání zastupitelstva (**9. 9. 2020**) bylo představení Krajinářské studie, kterou pro Slatinky vypracovali studenti Mendelovy univerzity v Lednici a Univerzity Palackého v Olomouci. Představit ji přijel prof. B. Šarapatka, který také odborně a rozsáhle odpovídal na dotazy přítomných v rámci následné diskuze. O této studii jsme podrobněji psali v letním čísle Zpravodaje a pro zájemce je dostupná na webových stránkách obce.

V dalších bodech programu se projednávala běžná agenda obce, např. povolení přístupové cesty, uplatnění, resp. neuplatnění předkupního práva, které uváděl územní plán, a žádost o příspěvek 20 000 Kč pro Myslivecký spolek Kosíř, které bylo vyhověno.

Dne **25. 11. 2020** proběhlo XII. veřejné zasedání zastupitelstva obce, jehož hlavními body bylo schválení dvou žádostí o dotaci, podávaných na Ministerstvo pro místní rozvoj ČR z dotačního titulu „Podpora obnovy a rozvoje venkova“. První žádost se týká opravy povrchu komunikace MK 1c – Jižní. Ta byla po vybudování kanalizace v roce 2012 provizorně opravena a její stav je opravdu špatný.

Druhá žádost pak využívá vypsaného titulu „Rekonstrukce a přestavba veřejných budov“. V případě úspěchu bychom chtěli nově omítnout budovu obecního úřadu a v zadní části vyměnit stará okna a dveře. Spoluúčast obce v obou dotačních titulech je 20 % a podání obou žádostí bylo zastupitelstvem schváleno. Zastupitelstvo také schválilo formální žádost na pořízení územní studie (viz článek O. Jakubce na předchozí straně).

Dalším důležitým bodem jednání bylo schválení výše stočného pro rok 2021. Ta se váže na stanovené podmínky, ke kterým se obec Slatinky zavázala na základě získané do-

v září a v listopadu. Podrobné zápisy z jednání jsou jako vždy k dispozici na webových stránkách obce, zde shrneme jen některé hlavní body.

tace (z Operačního programu Životní prostředí), z níž se obecní kanalizace budovala. Na základě závazného návrhu byla stanovena cena stočného ve výši 50 Kč za m³. Ještě příští rok bude muset obec v souvislosti s těmito podmínkami přistoupit k poslednímu navýšení ceny stočného, po roce 2022 bude už tuto výši určovat sama.

Jako poslední se projednávala žádost o vybudování parkovací plochy před domem č. p. 14. Zastupitelstvo tuto žádost, tak jak byla formulována, nepřijalo.

V následné rozpravě jsem informovala přítomné o získání dotace na úpravu sběrného místa u garáží. Byla nám přidělena teprve před pár dny, proto se úprava tohoto prostoru bude provádět až v příštím roce.

Co se týká chodníku na Větrák, v těchto dnech probíhá dokončování přípravy podání žádosti o finanční příspěvek na Státní fond dopravní infrastruktury. Bez něj, jak už jsem několikrát informovala, nebude možné tuto nákladnou stavbu zahájit. A nemůžeme bohužel začít ani s druhou, méně finančně náročnou etapou (chodník za zatáčkou po Větrák). Podmínky dotace to neumožňují. Jediné, co můžeme, je využít období vegetačního klidu a připravit terén pro tuto druhou část. Jestli budeme na SFDI úspěšní, se dozvíme někdy v polovině příštího roku. Od výsledku se pak bude odvíjet další postup. Tak prosím držte palce. Během letošního roku jsme pro realizaci udělali maximum a teď už je to záležitost „vyšší moci“.

Tolik alespoň stručný výčet. Děje se toho samozřejmě mnohem víc, proto vás srdečně zvu na další zasedání zastupitelstva, kde se vše probírá podrobně.

Přeji vám všem pokojné a spokojené Vánoce a do nového roku hlavně pevné zdraví.

Monika Prokopová

První adventní neděli jsme pro vás rozsvítili vánoční stromek na návsi u dětského hřiště. Tam také navečer v poslední adventní neděli 20. prosince oceníme autory pod pergolou vystavených andělů. Děti se činí, už se nám jich sešla pěkná řádka a jeden je hezčí než druhý...

Bohužel těžko můžeme dopředu plánovat větší oficiální akci, ale když se půjdete projít, jistě vás jejich krása potěší. Jako každý rok pro nás Slatinkočky přivezou od skautů Betlémské světlo, které si tam budete moci převzít.

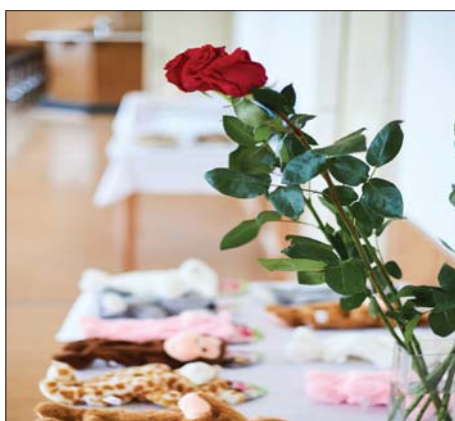

Fotografie Pavel Dostál

Těsně před zpřísněním vládních opatření jsme stihli přivítat do svazku naší obce sedm nových občánků. Čtyři děvčátka a tři chlapce. Přejeme jim, ať jsou zdraví, rodičům a prarodičům ať přinášejí jenom radost a ať se jim mezi námi krásně žije.

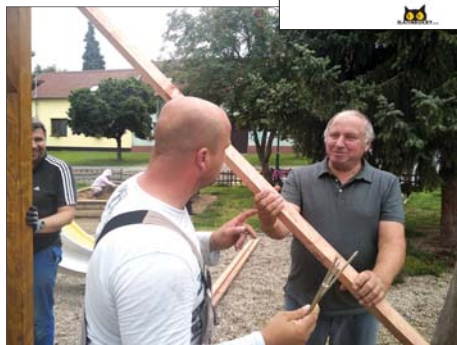

NOVÁ PERGOLA U DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ

V letošním roce jsme díky známým celorepublikovým opatřením bohužel nemohli být pro děti tak aktivní, jak jste byli zvyklí.

Naskytla se však možnost zapojit se do grantu nadace VIA v programu **Živá komunita**. Zažádali jsme o dotaci na rekonstrukci pergoly na návsi, která už byla v žalostném stavu. Uspěli jsme a získali grant v celkové výši 50 000 Kč, takže jsme se všichni společně mohli pustit do práce. Podmínkou grantu byla dobrovolnická činnost našich spoluobčanů. Finance tedy byly pouze na materiál, samotné zhotovení pergoly museli provést dobrovolníci bez nároku na finanční odměnu.

Děkujeme všem, kteří se zapojili do tohoto projektu podle svých sil a možností. Jen díky vám všem jsme stavbu dotáhli do úspěšného konce a nejen děti, ale i občané Slatinek tak získali příjemný prostor, kde mohou pobývat i za nepříznivého počasí. Na našem FB Slatinkočky se můžete podívat na krátké video, jak pergola vznikala. 😊

ŠIBŘINKY

Letos se ještě před korona dobou stihly uspořádat dětské šibřinky. Hrál se, tančilo se, soutěžilo se a nesměla chybět i bohatá tombola. Děkujeme všem za poskytnutí darů do tomboly, díky tomu si děti mohly užít opravdu krásný maškarní den.

LETNÍ KINO SLATINKY

Slatinkočky ve spolupráci s OÚ letos poprvé uspořádaly letní kino. Promítaly se rodinné filmy *Psí veličenstvo* a *Hledá se princezna*. Počasí nám přálo a děti i dospělí si užili dva večery pod slatinčkovskou oblohou. Mělo to své kouzlo a slibujeme, pokud situace dovolí, že se můžete těšit na letní kino i příští rok.

POHÁDKOVÝ LES

V září proběhl pátý ročník Pohádkového lesa. I přes nucenou změnu termínu se ho zúčastnilo 305 soutěžících dětí. Les byl plný pohádkových bytostí (od vodníků, Shreka, čertic, Gandalfa, Muchomůrek, Popelky, indiánů i Sněhurky po Rumcajse s Mankou a Cipískem). Děti soutěžily o sto šest, aby si za vysoutěžené dukátky mohly koupit své odměny. V cíli byl pro všechny jako tradičně připraven bohatý program i občerstvení. Nechyběly zajímavé atrakce, malování na obličeje, balónkový klaun, pletení copánků, lovení rybiček atd. Hasiči ze Slatinek předvedli ukázkou profesionálního zásahu. Děti si mohly vyzkoušet ovládání stříkačky a nakouk-

nout do práce hasičů. Děkujeme všem organizátorům a sponzorům a všem, kteří se podíleli na realizaci programu. Díky vám byl tento den pro děti opravdu pohádkový. *Veronika Školoudíková*

„Sobě ke cti, bližnímu ku pomoci“ aneb co potkalo Sbor dobrovolných hasičů Slatinky v roce 2020.

Vážení spoluobčané Slatinek, sestry a bratři hasiči, příznivci sboru dobrovolných hasičů a vůbec všichni Slatinkáři. Když jsem byl požádán, abych do tohoto čísla Zpravodaje napsal něco z činnosti našeho sboru (Sboru dobrovolných hasičů Slatinky) v roce 2020, tak jsem nevěděl, co napsat. Všichni totiž víme, že tento rok je spíše ve znamení covid-19. Nakonec si však pár řádků ode mne můžete přečíst.

Tento rok jsme si jistě představovali jinak a epidemie (a s ní spojená opatření) nás v mnohém omezila. Většina občanů spojuje činnost hasičského sboru ve Slatinkách zejména s takzvanou kulturně-společenskou činností – tedy akcemi, které ve spolupráci s obecním úřadem či dalšími spolky ve Slatinkách tradičně připravujeme a pořádáme pro širokou veřejnost. Kdopak z nás by si pomyslel, když jsme závěrem loňského roku plánovali, co všechno pro tento rok pro občany připravíme, že všechno bude jinak. Inu, co se dá dělat, vyšší moc v podobě zákeřného viru nám plány poněkud přerovnála. S touto situací jsme se museli vypořádat, i když to znamenalo velké omezení právě akcí pro veřejnost.

Na Nový rok (1. 1. 2020) jsme ještě stihli uspořádat tradiční Novoroční občerstvení na vrcholu Velkého Kosíře. Situace také byla příznivá pro uspořádání Ostatkového průvodu masek (22. 3. 2020) a následné Ostatkové merendy na sále OÚ. Potom nastala „doba temna“: pro další veřejné kulturně-společenské akce byla vydána postupná omezení, až byly prakticky zakázány. Stavění máje, květnové oslavy osvobození a kácení máje byly v toto roce zrušeny. Malá naděje snad přišla v době rozvolnění a hodové odpoledne na návsí 27. 6. 2020 jsme uspořádali za velké účasti nejen obyvatel Slatinek. Tím už ale veškerá kultura skončila. Podzimní druhá vlna epidemie pak definitivně zrušila poslední každoročně hojně navštěvovanou akci – výlov rybníka.

To ovšem neznamená, že sbor hasičů není akceschopný – právě naopak. V tomto pro mnohé těžkém období se činnost hasičů zaměřila zejména na pomoc bližnímu. Právě oblast pomoci obcím a pokyn operačního střediska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje zaměstnal členy naší zásahové jednotky

celkem čtrnácti výjezdy. Alespoň ty významné akce hasičské pomoci bych rád zmínil. Jednalo se o různorodou činnost: 18. 3. naši hasiči pomáhali při zabezpečení karantény v oblasti Uničovska a Litovelska, která byla vyhlášena v souvislosti s pandemií koronaviru. V dubnu (14. 4.) byl první výjezd k likvidaci požáru lesa ve Slatinkách. Dále naše jednotka zasahovala při požáru lesa 20. 9. 2020 v Drahanovicích.

Mezi další zásahy – i když bez ohně – patřila pomoc při likvidacích bleskové ničivé povodně v obci Šumvald. Celkem byli členové naší zásahové jednotky na aktivitách při likvidaci povodně 3x, a to poprvé 8. 6. 2020 hned první den po povodni. Pomáhali při čerpání vody a úklidu následků povodně. Pro obyvatele Šumvaldu zasažené povodněmi zorganizovali naši hasiči společně s obcí Slatinky sbírku materiální pomoci. Ta byla dne 16. 6. 2020 předána na OÚ Šumvald. Poděkování patří všem, kteří tuto sbírku podpořili. Mezi výjimečné zásahy patří také pomoc při dopravní nehodě se zraněním, která se stala 3. 6. na silnici Lípy směr Kaple. Ze zásahů bych ještě zmínil likvidaci spadlého stromu na silnici Větrák – Slatinice. Další výjezd deseti členů jednotky si vyžádala pomoc při odstranění nánosů bahna dne 23. 9., které bylo vlivem pohybu zemědělské techniky (při sklizni kukuřice z pole pod Kobylí hlavou) a deště na vozovce v Myšnici. Mezi drobné, ale jistě užitečné zásahy patří i likvidace obtížného hmyzu. Letos to byli například sršni. Na Pohádkovém lese v září si děti mohly vyzkoušet naši techniku a sledovat hašení požáru při předvedeném zásahu.

Aby byla jednotka, která v letošním roce posílila o tři mladé hasiče, při zásahu připravena, účastnila se i několika cvičení a kurzů. Začátkem října (3. 10.) se konalo taktické cvičení jednotek X. okrsku (Sla-

tinky, Čelechovice, Studenec a Smržice), jehož námětem bylo pátrání po pohřešovaných osobách s následným ošetřením a transportem do bezpečí. Ve dnech 25. až 26. 9. členové jednotky absolvovali kurz zdravotníky zaměřený na základní zdravotnické znalosti. Kurz pořádal útvar HZS v Prostějově.

K připravenosti na zásahy patří také vybavení jednotky, které bylo v tomto roce doplněno o osm kusů ochranných zásahových přileb. Příspěvek ve výši 37 300 Kč poskytl Olomoucký kraj a stejnou částkou se podílela i obec Slatinky. Podpory představitelů obce, která je již dlouhodobě poskytována právě zásahové jednotce, si sbor hasičů ve Slatinkách velmi cení.

Pro připomenutí bych chtěl alespoň v několika číslech představit Sbor dobrovolných hasičů Slatinky. Náš sbor (založený v roce 1922) se již za necelé dva roky chystá oslavit 100. výročí od svého založení. Stářím sboru v rámci našeho okrsku patří mezi sbory nejmladší. V letošním roce oslavil 140 let od založení sbor ve Smržicích, hasiči ve Studenci a Čelechovicích na Hané oslavili 120. výročí. Sbor dobrovolných hasičů ve Slatinkách tvoří 42 členů (z toho 6 žen), průměrný věk členské základny je 46 let. Jednotka má 15 členů, kteří jsou připraveni vyjet k zásahu. V rámci výchovy mládeže se snažíme o budování družstva mladých hasičů, které čítá 8 členů.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům za čas i nasazení, které v tomto roce věnovali aktivitám sboru. Zároveň patří dík obecnímu úřadu a všem našim příznivcům. Věřím, že až se vše vrátí do normálního stavu, tak se hasiči ze Slatinek opět předvedou (mimo zásahovou činnost) i na poli kulturně-společenském. Už teď se těšíme, až všechny budoucí společenské akce, které každoročně pořádáme, znovu oživí naši krásnou obec.

Jan Chudoba, Starosta SDH Slatinky

Ohlédnutí za sportovními a kulturními akcemi pořádanými Sportovním klubem Slatinky v roce 2020

Navzdory těžké době se nám podařilo uskutečnit pro vás některé sportovní a kulturní akce, na které si dovoluujeme zavzpomínat.

Dne 18. 1. 2020 proběhl 12. ročník rockového plesu, který si našel mnoho fanoušků. Hosté si pochutnali na italských specialitách, užili si bohatou tombolu a k poslechu a tanci hrála rocková legenda ze Slatinek skupina Sax Rock. 😊

Začátkem března se uskutečnil na sále obecního úřadu turnaj v ping-pongu. Účast byla hojná a sportovní nasazení mistrovské, až profesionální. 😊

Na akce plánované na květen bohužel už nedošlo.

Brigádu dne 20. 6. 2020 jsme věnovali zkrášlení a údržbě sportovního areálu. Ačkoliv nám počasí moc nepřálo, podařilo se nám udělat vše, co jsme si naplánovali (např. opravu pletiva u kurtu a opravu ochranné sítě, nátěr trámů a železné konstrukce atp.).

Při letním rozvolnění jsme mohli začít hodovat – poslední červnový víkend v sobotu na návsi a v neděli na hřišti při tradičním hodovém fotbálku. Fotbalové dovednosti byly hodné prvoligových klubů, které by záviděly herní pohodu a nasazení. 😊

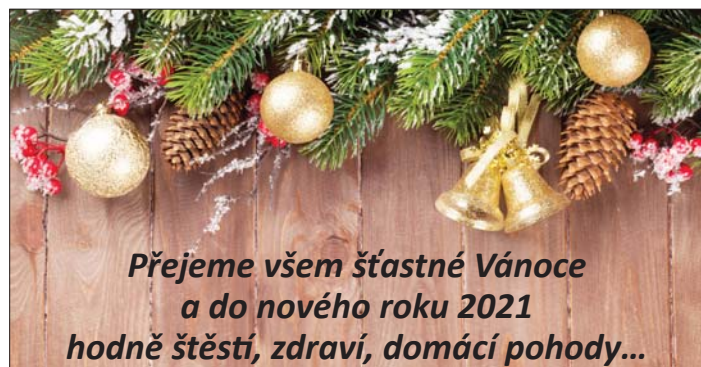

V polovině září se uskutečnil tenisovo-nohejbalový turnaj. Počasí vyšlo nádherně a na sportovních výkonech to bylo znát. 😊

Také v roce 2021 máme pro vás v plánu spoustu kulturních a sportovních zážitků a pevně věříme, že se vše podaří zrealizovat. Doufáme, že ten zrádný vir už porazíme a vrátíme se do života, na který jsme zvyklí!

Sportovci SK Slatinky, z. s.

Úspěch mladých slatinkovských motokrosařů

Motokros má ve Slatinkách svou tradici. Ačkoliv by dnes již nikoho nenapadlo pořádat na Vápenicích motokrosové závody, jak to bylo ještě před několika desítkami let běžné. Tato tradice však pokračuje do současnosti a nese s sebou i nemalé úspěchy zdejších motokrosařů.

Nejeden z nás by byl ale překvapen, kdyby zjistil, že těmito úspěšnými závodníky jsou dva osmiletí sourozenci **Aneta a Dominik Richterovi**, kteří již od útlého věku (necelých 3 let) začali ovládat své motorky.

Cestu k motokrosu jim zprostředkoval jejich otec Michal Richter, který se sám tomuto sportu dříve věnoval. V něm jeho děti našly nejen inspiraci, trenéra a mechanika, ale též nemalou podporu v náročné sportovní disciplíně. Motokrosu se malí sourozenci Richterovi věnují opravdu intenzivně, plní tréninkové plány a náročné přípravy – ovšem evidentně s chutí a zápalem. Ostatně, které dítě by si rádo neosedlalo a neovládlo takový stroj.

Mladí závodníci se již od roku 2019, tedy od svých sedmi let, účastní závodních seriálů motokrosových pohárů v České republice v kategorii 50 ccm. Jejich připravenost (plán fyzické přípravy jim nastavil mnohonásobný mistr ČR a čtyřnásobný mistr světa v motokrosu Martin

Žerava), intenzivní péče (v terénu je trénuje mnohonásobný mistr republiky Miroslav Kučírek) a zájem rodičů již letos přinesly své ovoce a první úspěchy. Přestože se kvůli vládním opatřením nemohli letos zúčastnit celého seriálu Mezinárodního mistrovství ČR v motokrosu juniorů, získali Dominik a Aneta výborné umístění na 12. a 16. místě.

Ještě většího úspěchu dosáhli v letošním Chalupa Donovan Cup, a to skvělé 2. místo (Dominik) a 5. místo (Aneta). Tyto závody se přitom konají v silné mezinárodní konkurenci. ***K úspěchu malým závodníkům srdečně gratulujeme! Současně jim držíme palce do dalších závodů.***

Ondřej Jakubec

Pokud znáte ve svém okolí někoho výjimečného, dejte nám vědět! Rádi o něm napíšeme.

NEVŠEDNÍ LIDÉ ZE SLATINEK

Kouzlo starých věcí a sběratel mezi námi

Pokračujeme v seriálu představování zajímavých osob a aktivit, se kterými se lze ve Slatinkách potkat. Ukazuje se přitom, že o takové lidi a jejich specifické záliby není nouze. Dnes představíme jednoho osobitého sběratele – **Josefa Bednáře** (pocházejícího z Grygova a žijícího ve Slatinkách více než osm let s rodinou) a jeho sbírku. S pojmem sbírka si většinou spojujeme nějakou uměleckou kolekci obrazů či soch anebo jinou ušlechtilou a nákladnou zálibu, jako jsou třeba sbírky mincí či známek. Sbíрка Josefa Bednáře je ale jiná, rozmanitá a je těžké ji uchopit. Její jádro tvoří předměty technické, odpovídající řemeslné povaze a profesi svého sběratele. Staříčká rádia, gramofony, televizory a fotoaparáty, ale i další přístroje a stroje od počítačů až po odstředivku mléka a litinovou pumpu. Vedle toho zde najdeme další různorodé předměty, jejichž výčet by zabral ještě více řádků (mlýnky na kávu, hodiny a hodinky, pивní lahve a mnohé další). Tyto památky nemají nějak výraznou finanční hodnotu, spíše naopak, nejdou vlastně ani nijak zpeněžit. Vždyť většina z nich byla zapomenutá na půdách či zapadlá v koutech sběrného dvora. To, co jim dává význam, spočívá podle mě ve dvou ohledech.

První souvisí s jejich zvláštním a zajímavým tvarem a nezřídka nadčasovým designem. Připomínají, jak bylo dříve přirozenou vlastností i obyčejného rádia poctivě zpracování materiálu, které poskytovalo trvanlivý a originálně zhotovený výrobek – i když i tehdy šlo o tovární produkty. Jak cizí je tato hodnota dnes, kdy výrobci ani nezastírají, že jejich plastové produkty vydrží sotva pár let, aby byly co nejdříve nahrazeny novějšími modely. Před tímto „světem náhražkových a nepoctivých věcí“ a „předstírané skutečnosti“ však varoval již Karel Čapek v roce 1925. Uprostřed věcí sbírky Josefa Bednáře ale cítíme, že jsme mezi originálními a s citem zhotoveným předměty, k nimž měli jejich uživatelé blízký vztah.

Jako druhý rys této sbírky se mi jeví památečnost a stáří předmětů – nejstarší z těchto objektů mají i více než sto let. Slovo „památko“ v sobě skrývá historii těchto věcí,

Tvoje žena říká, že vůbec nechápe, kde se to v tobě bere. Kdy a proč jsi vlastně začal sbírat?

Možná ten zájem vznikl od dětství. Tata měl doma foťák – Flexaretu – a mně se vždycky strašně líbil. A tak ho mám teď taky, od tety. No, a pak vím, že měl taky ještě takový ty kapesní hodinky, ty starý s řetízkem – cibule. A jestli mě to tenkrát tak nějak začalo bavit, nevím...

Začal jsem s tím asi před dvaceti lety, tenkrát jsme bydleli v Lutíně, v paneláku. To se mi začaly porůznu shromažďovat věci – hlavně rádia, ty byly všude, v obýváku, v ložnici. No, a i můj tchán sbírá starý foťáky, tak s ním jsem si v tom od začátku rozuměl. Ale vážně nevím, po kom to mám, možná po tatovi, ale, když nad tím teď přemýšlím, tak vlastně i strejda má doma nějaký starý věci.

A máš tedy vyhraněnou sběratelskou zálibu? Viděl jsem hlavně ty rádia a gramofony...

Hmm, mně to je vlastně docela jedno, sbírám cokoliv starého. Třeba i plechovky od krémů. Prostě, co je starý, to je pro mě milý. Moc se to ale nedá vysvětlit, ten vztah ke starým a zvláštním věcem, myslím, že s tím se asi člověk musí narodit.

kteří už něco „pamatují“. Jejich hodnotu proto tvoří zvláštní „cena starobylosti“, která při jejich prohlížení upomíná na příběhy jejich vzniku a minulých majitelů. Vedle své působivosti a zajímavosti je to tak především hodnota oživé a stále přítomné minulosti, která záchranou těchto krásných věcí (jež by ale mnozí měli jen za „starou veteš“) ožívá. A ještě jedna věc mě zaujala při prohlížení řady předmětů – vztah jejich sběratele k nim. A při tom se mi zase vybavila slova K. Čapka: „Jde o půvab, půvab věcí a lidského vztahu k nim, a ten může v neznatelných hranicích dostoupit až ve velké a ušlechtilé umělecké dílo.“ V prostředí této půvabné sbírky Josefa Bednáře tak může pozorovatel nejen obdivovat krásné a zajímavé předměty, ale vydávat se spolu s nimi i do hloubky času. A to je ta pravá hodnota každé sbírky.

A jakou nejstarší věc máš v své sbírce?

Ty brdó, to fakt nevím. Asi některý z foťáků, to může být z roku 1927 nebo 1928. A z těch rádií, taky nevím, tak rok 1936, 1937. No, anebo ještě ten psací stroj, ten je taky z osmadvacátýho roku. I některý ty hodiny budou mít taky kolem sta let.

Máte postavený nový dům a zvenčí by člověk čekal, že bude vybavený moderně.

(Do hovoru se zapojuje Josefova žena Alena...) My jsme vlastně nikdy nechtěli stavět nový dům, nikdy. Vždycky jsme se dívali po starším, ale pak se to tak nějak vyvrátilo. Kouzlo starých časů se nám líbí ale oběma.

Shromažďuješ předměty do své sbírky nějak systematicky?

Nijak zvlášť, nejdu po věcech cíleně, nechávám to na náhodě. A když něco

potkám, vždycky si říkám, že je to přece škoda vyhodit. Taky bych mohl sedět na internetu nebo jezdit po burzách jako známí, ale já ne. Spíš tomu nechávám volný průběh, jak mě něco potká. Hlavně to musí být starý, jinak je mi to jedno. Já totiž nemám rád ty moderní věci. Vždycky říkám, že je to jako u zubáře. V tomhle se navíc úplně shodujeme s manželkou. To by ani jinak nešlo.

No, to je taky hodně důležitá věc. Ale stáří je relativní věc...

Jasně, mám něco sto let starýho a vedle toho i záležitosti ze 70. a 80. let 20. století. A má to pro mě stejný význam. Mám třeba nějaké sklo, co jsme měli doma, a máti, že to vyhodí a já jí říkal: „Proč bys to vyhazovala?! To je pěkný sklo...“ Tak to mám tady. I kdybych to neměl kam dávat a uvidím, že někdo něco zajímavýho má, tak to vezmu a někam nacpu. To nejde vyhodit.

Jakým způsobem se k těm věcem vlastně dostáváš?

Dříve jsem hodně jezdil za prací, na montáže po republice, a při těch opravách se hodně věcí vyhazovalo. A jak bylo vidět, že se o to zajímám, tam mi to i sami nabízeli. Hodně to bylo na Ostrovsku a Opavsku, vždycky jsem se těch babiček zeptal... A když jsem dělal pro stavební firmu a rozebírali jsme starý baráky, tak se dalo najít spousta věcí na půdách. To jsem toho hodně vozil, kde jsem se ochomejtl a viděl jsem něco, tak jsem to dostal. (Do rozhovoru opět vstupuje manželka s komentářem „ještě, že už to neděláš...“.) Jo, ona se vždycky bála, co zas dovezu. Jednou jsme někde na Šumpersku dělali rolety a žaluzie, to byl jeden hrozný barák, kde

vevnitř chodily slípky, ale i tam jsem našel takový „poklad“, starý počítač stroj. A teď nějaké věci sbírám z těch sběráků, sběrných dvorů a od známých. Třeba jeden kolega mi ukázal žehličku, takovou komunistickou, jestli ji chci, měla zvláštní tvar. Je taková hezká.

A jak tu sbírku zpracováváš a věnuješ se jí?

Zjistím si k těm věcem, hlavně rádiím, to hlavní, rok výroby a tak, dnes je spousta informací na internetu, stránky profesionálů, kteří se těm rádiím věnují a sbírají je. Ale nejsem úplně součástí té komunity nadšenců. Jinak tomu dávám základní péči. Většinu věcí jen vyčistím a přešetřím, do oprav se moc nepouštím, jen u něčeho. Ale něco ještě dobře funguje. (Po chvíli přináší starý gramofon s klikou, na kterém přehrává starou gramodesku s německými swingovými písněmi.) Ještě v paneláku jsem leccos

K rozhovoru hraje gramofon na kliku zkoušel opravit, no, občas jsem u toho vyhodil pojistky v celém baráku...

Pamatuješ si u všech věcí, jak jsi k nim vlastně přišel?

No, člověče... Většinou jo.

A máš k některé z nich nějaký zajímavý příběh?

Před narozením naší starší dcery jsme byli dva roky v Americe a chodil jsem tam taky po bleších trzích. A jednou, ně-

Rádio z New Jersey

kdy v roce 2004 nebo 2005, se mi tam, někde v New Jersey, líbilo jedno rádio. Na jednu zjistím, že ta paní, co ho prodává, mluví česky. Ptala se mě tehdy, jestli je u nás ještě prezidentem Havel. Dali jsme se do řeči, pocházela někde od Karlových Varů, ale v Americe žila už leta. To bylo nádherný na tom blešáku, tam bylo věcí. Měl jsem tam vyhlédnutý ještě takový starý telefonní aparát, závěsný, dřevěný. No, ještě že jsme tam nejezdili moc často... Ale něco jsme tam pořídili, nějaké rádio a foťák. Ale i kočku naši, starou, jsme si odtamtud přivezli. (A manželka doplňuje: „Ta k nám přišla bůhví odkud, a tu jsem zase Slatinkách dodnes.“)

Dá se tedy říct, že se u tebe spojil ve sbírání věcí jak zájem o staré časy, tak vztah k předmětům, tedy i k pěkně a poctivě zpracovanému materiálu, stejně jako to provází tvou práci...

Když koukám na starý filmy, hned se mi líbí ten nábytek a to prostředí. Ale určitě v tom nejsem nějak osamocený nebo ojedinělý. V našem okolí znám několik takových, kteří se zajímají o staré věci. Mám tyhle věci rád i vzhledem k dnešní době, která je plná virtuální, elektronické komunikace, bez kontaktu. Jako ty sociální sítě, Facebook, to vůbec nepoužívám a něco si přečtu mnohem radši na papíře než na nějaké obrazovce. Taky tyhle věci mě těší, jsou staré, hezké, dají se chytit a prohlížet. Dělam to pro potěšení a radost.

Za rozhovor děkuje Ondřej Jakubec

Jak přežít Vánoce (a nepřibrat...)

Vánoční čas je pro nás všechny obdobím pohody, klidu, rodinných setkání, ochutnávání cukroví, lenošení u televizních pohádek. Pro mnoho lidí je také časem nabraných kilogramů, zaživacích potíží a velkých předsevzetí, že hned po Vánocích všechno napravíme, změním jídelníček, budeme cvičit, nebudeme pít alkohol. Přitom stačí udělat změnu ne po Vánocích, ale už před nimi. Která jsou tedy největší výživová rizika v době Vánoc? Můžeme se jim vyhnout, a přitom si Vánoce užít? Ráda bych vám poradila, jak na to.

Zdravá výživa, to je pojem, se kterým se setkáte v každém časopise, na sociálních sítích, v televizi i v rozhlase. Existuje na ni mnoho pohledů a názorů. Já se ve své praxi přikláním k tomu, že výživa má být pestrá a nutričně vyvážená. Z toho důvodu nepropaguji vynechávání žádné nutriční složky z jídelníčku. Ten by měl obsahovat základní makronutrienty – bílkoviny, tuky, sacharidy a vlákninu, stejně jako mikronutrienty, tedy vitamíny, minerály a stopové prvky. Takže se nemusíte bát, že bych vám radila o Vánocích nejíst. ☺ Jde jen o to, jak velké porce jíme, v kterou denní dobu je jíme a jak často je jíme.

Jaká jsou tedy výživová úskalí, která vánoční čas přináší?

1. Nadměrný příjem sacharidů
2. Konzumace smažených jídel a majonézových salátů
3. Přemíra alkoholu
4. Málo pohybových aktivit
5. Změna životního rytmu

Jak si s nimi poradit, a přitom prožít Vánoce jako každý rok?

Na **sacharidy** musíme myslet už při pečení. Nevynechávejte cukr, ale dejte ho o třetinu méně, než je uvedeno v receptu. Zaveďte nové druhy mlsání, např. vlašské ořechy namočené v kvalitní hořké čokoládě. Zařaďte do svého pečení hlavně takové druhy cukroví, které neobsahují krémy. Na polevy použijte kvalitní hořké čokolády, vyhněte se ztuženým tukům.

Tradičního **smaženého kapra** můžete nahradit úpravou bez trojobalu, chutná výtečně jen na kmíně. Pokud se přesto rozhodnete smažit, použijte ke smažení řepkový olej. Má vysoký kouřový bod, vyhněte se tak přepálenému tuku. Tradiční bramborový salát můžete ochutit kombinací majonézy a bílého jogurtu, samozřejmě domácí majonéza je vždy lepší volba. **Salát** se dá vyrobit i bez brambor, můžete použít například vařený květák. Pro zajímavost ve 100 g brambor je 4,5× více sacharidů než ve 100 g kvěťáku.

K **alkoholu** je těžké cokoli radit, výživový poradce ho doporučit nemůže, s výjimkou sklenice piva na dobré trávení. Pokud si bez alkoholu Vánoce nedokážete představit, volte raději lehká vína, která zapíjejte vodou. U vína vždy záleží na množství, rozhodně byste neměli vypít sedmičku. Proč alkohol do zdravé výživy nepatří? Bere nám energii, kterou tělo potřebuje na jeho odbourání, zároveň nás odvodňuje. Jsou to jen prázdné kalorie a není jich málo (hodnota stejná jako u příjmu tuků – 9 kcal na 1 g).

Pohybové aktivity – k těm přece Slatinky přímo vybízejí. Tak je hleďte využít! Chůze je pro nás nejpřirozenější pohybová aktivita. Měla by trvat alespoň 30 minut, lépe hodinu. Za hodinu byste měli ujít cca 5 km, pak je efekt pro hubnutí jistý.

Posledním úskalím, které může vést k přibývání na váze, je **změna životního rytmu** v době Vánoc. Chodíme spát v jinou dobu, déle spíme, ale obědváme ve dvanáct. Nejíme pravidelně, ale spíše jednou denně nepřetržitě. Takže zkuste i v tomto čase snídat, obědvat a večeřet (správný poměr příjmu energie je dopoledne 60 %, odpoledne 40 % denního příjmu). Zkuste to někdy dodržet!

Jak si tedy užít Vánoce a nepřibrat? Můžete se řídit následujícím desaterem:

1. Jezte 3× až 5× denně, dodržujte odstup mezi jídly alespoň 2,5 hodiny, poslední jídlo si dopřejte 3 hodiny před spaním.
2. Dopřejte si bohatou snídani a oběd, odpoledne a večer se snažte být střídmejší.
3. Dodržujte pitný režim (mám na mysli nealko).
4. Nezapomínejte na zeleninu a ovoce (ovoce max. 200 g, zeleniny až 400 g za den).
5. Zmenšete svoje porce, jezte pomalu a jídlo v ústech důkladně rozmělněte. Usnadníte tím trávení a předejdete ukládání tuku.
6. Při jídle nepijte, lépe je napít se 15 minut před jídlem.
7. Nepřidávejte si hned po posledním soustu. Vyčkejte alespoň deset minut, pak možná zjistíte, že už jste sytí.
8. Alkohol zapíjejte vodou.
9. Pohyb je nutný každý den!
10. Nic není zakázáno, místo talíře cukroví si dejte ke kávičce dva kousky. Když si cukroví zakážete, povede to k tajnému ujídání. Servírujte si jídlo na menší talíře, budete mít pocit, že jídla dostáváte víc.

Prožijte ve zdraví spokojené Vánoce a jezte tak, abyste jí nemuseli dávat od ledna předsevzetí... Marie Šťastná

❄️❄️❄️ Poklady za našimi humny • Ořešák královský ❄️❄️❄️

Čas adventu je pro bylinkáře dobou relativního klidu. Bylinky jsou posbírané, usušené a uloženy v policích. Ovšem letošní rok je vzhledem k situaci pro nás pro

Než vám představím bylinu, o které chci psát, připomenu bylinky, které nám pomáhají odolat virům a bakteriím. Nejdostupnější jsou v tomto období šípky, které stále ještě můžete najít při cestě na Malý i Velký Kosíř. Nevadí, že jsou již přemrzlé, pro okamžitou spotřebu stačí. Můžete si z nich připravit lahodný čaj nebo je jíst při procházce. Ale pozor na chloupky a semínka, ta jemně vymáčknete. Zbude vám slupka s dužinou, které chutnají skvěle. Obsahují velké množství vitamínu C a galaktolipid, který pomáhá při revmatu a artritidě. Pro zkušenější bylinkáře, kteří si troufnou na výrobu tinktury, jsou na šípkových keřích připraveny šípkové hálky (chlupaté chuchvalce), které dokážou zastavit projevy chřipky a nachlazení. Další byliny vhodné na imunitu jsou růže stolistá, třapatka nachová, kopřiva, popenec břechtanolistý, pampeliška lékařská a na psychickou odolnost meduňka lékařská, vrbka úzkolistá, vřes obecný...

Teď již o našem „královském“ pokladu, jímž je ořešák královský. Tento mohutný strom dříve na Hané nemohl chybět v žádné zahradě a dodnes je tady velmi hojný. Kdo si nezapomněl nasbírat jeho plody, má mlsání na celou zimu a hospodyňky je ocení při pečení dobrot nejen o Vánocích.

Jeho koruna poskytuje v létě příjemný stín, nádherně vybarvené dřevo je ceněné v řezbářství a při výrobě

všechny hodně náročný. Potřebujeme podpořit imunitu fyzickou i psychickou. K tomu nám bylinky skvěle pomáhají.

nábytku. V léčitelství se využívají hlavně plody se slupkou sbírané od sv. Jana do konce léta, vyloupané ořechy sbírané v září, mladé listy i skořápky na čaj proti kašli.

Účinky ořešáku na zdraví jsou širokospektrální. Od posílení imunity až po snižování cholesterolu či podporu mozkové činnosti. Listy a oplodí mají dezinfekční, antibakteriální, antivirové a protizánětlivé účinky. Při vnitřním užívání čaj z listů ořešáku výrazně čistí krev. Pomáhá při zánětlivých onemocněních trávicího ústrojí a při zácpě. Čistí zahleněnou trávicí soustavu a odstraňuje hnilobné bakterie ve střevech. Působí proti střevním parazitům a celkově posiluje organismus. Snižuje cholesterol, hladinu krevního cukru a srážlivost krve. Obsahuje melatonin, vitamíny řady B a E, potřebné pro správné fungování mozku, dále zinek, hořčík a draslík, prvky pozitivně ovlivňující regeneraci celého těla. Nenasycené mastné kyseliny pomáhají při snižování cholesterolu a zabraňují tvorbě krevních sraženin.

Listy se užívají ve formě obkladů na hnisavé rány a vředy, otoky, akné, vyrážky a lupénku. Koupele pomáhají při nadměrném pocení, zánětech nehtů, výtoku a padání vlasů. Kloktadlo se používá při zánětech v dutině ústní. Naše babičky věděly, že osm ořechů denně podporuje zdraví a dobrou náladu.

*Pevné zdraví a klidnou mysl
v předvánoční i vánoční době přeje
Eva Dojavová*

Protože budou Vánoce, dovolím si vám nabídnout recept na vynikající cukroví, které už léta doma pečú. Je opravdu jednoduché na přípravu. Zvládnou ho i ti, kteří nemají s pečením velké zkušenosti. Navíc je bez mouky a bílého cukru.

Bulharské ořechové cukroví

- 240 g vlašských ořechů (nahrubo rozemletých, třeba v mixéru)
- 1 bílek (pokojoyé teploty)
- špetka soli
- 1 zarovnaná lžička mleté skořice
- 3 lžice třtinového cukru
- půlky vlašských ořechů na ozdobu

Bílek vyšlehám se špetkou soli do tuhého sněhu, pak už ručně vmíchám všechny ostatní sypké ingredience – ořechy, mletou skořici a třtinový cukr. Ručně vytvářím malé kuličky, které kladu na plech vyložený pečicím papírem. Na každou kuličku lehce přitlačím půlku vlašského oříšku. Peču přibližně 10 minut nebo dokud nejsou pevné na 150 °C.

Krásné Vánoce a dobrou chuť vám přeje Monika Prokopová

Fauna Slatinek a okolí • Králíček obecný

Před několika týdny jsem vykoukla z okna na jediný smrk, který stojí přímo před naším domem přes ulici. Po většinu roku jsou v něm zabydlené hrdličky. Teď mě ale zaujal čilý pohyb na několika místech zároveň. Při bližším pohledu nebylo pochyb, o jaké tvorečky se jedná. Vždyť jsou to králíčci obecní!

Foto C. Clement

Dnešní článek se bude věnovat našemu nejmenšímu a nejlehčímu ptákovu, dříve nazývanému také zlatohlávek podle žluté hlavičky připomínající královskou korunu. Jako nejmenší pták ptačí říše Evropy si vysloužil název králíček. I překlad latinského názvu *Regulus regulus* odkazuje na jeho velikost, na malého krále, králíčka. U nás se často také uvádí jako protiklad ke králi ptačí říše – k orlovi.

Králíček je převážně olivově zelený, s nadočným světlým proužkem a žlutou hlavičkou orámovanou černým pruhem, veliký jen osm až devět centimetrů, s krátkým krkem a kulovitým tělem. Na svou přítomnost často upozorní svým hlasem, který je vysoký a tenký, rytmicky se opakující. Řada zvláště starších lidí ale nemá šanci tento zvuk pro jeho vysoký tón zaslechnout. Kdo ho však uslyší, ten ho jen tak nezapomene. Je to malý neposeda, málokdy ho vidíme jen tak sedět na větvi, většinu času poskakuje nebo poletuje ve výškách kolem jehličnatých stromů a sbírá živočišnou potravu mezi větvemi. Kromě létajícího hmyzu sbírá i housenky a kukly, čímž pomáhá regulovat lesní škůdce. V otevřené krajině ho lze častěji spatřit jen při tahu. U nás žijící králíčkové jsou většinou stálí, ale jak již bylo zmíněno, přes naše území také protahují, a to nejčastěji ze severu. Fascinující je, že tak malý ptáček, často vážící pouhých pět gramů, je schopen při tazích odolávat silnému protivětru foukajícímu z jihu, nezřídka i ve sněhové

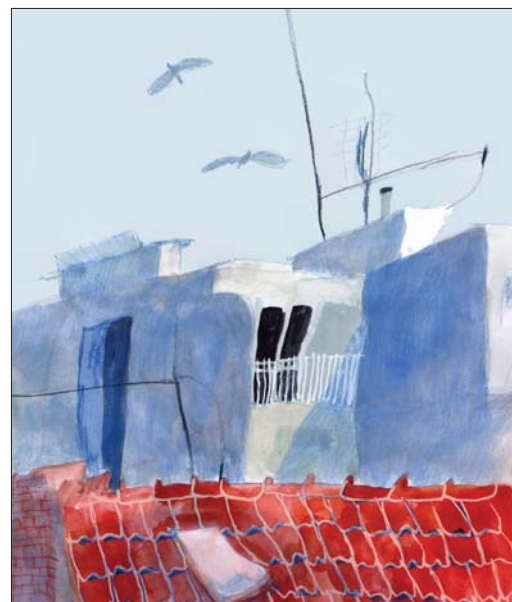
Prolétávali mezi větvemi, poskakovali na nich, případně i viseli hlavou dolů. Toto představení po pár krátkých minutách skončilo poté, co prostor zmapovali a odletěli hledat potravu na jiný strom. Pravděpodobně se jednalo o ptáky protahující přes naše území a doplňující při cestě energii.

vánici (pravidelně bývá pozorován při tahu například na Červenohorském sedle). Že je to malý neposeda, není jen tak, zvláště v zimních měsících je to nutnost. Aby přežil zimu, musí za den získat minimálně takové množství potravy, jako váží on sám. V zimě se častěji sdružuje do hejn a přidává se k dalším ptákům, např. sýkorám. Na jaře hejno opouští a samec, poté co uchvátí samičku svým vystupováním s načepýřenou žlutou „korunou“, případně když přemůže konkurenta, staví se samicí nad zemí hnízdo – až ve výšce deseti metrů. To vplétá do větví smrků, ojedinele do větví jedlí až čtyři metry od kmene. Ke stavbě hnízda používají nejrůznější materiály – nejprve sameček proplete větvičky a mech, poté přidává, co je k dispozici, ať už jsou to srnčí chlupy, vlákna z pavoučích kokonů a kukel housenek, nebo drobná pírká, kterých může být až tři tisíce! Jde o pozoruhodně pevnou a dobře izolující stavbu.

Na jaře, v dubnu při první snůšce, samička snáší osm až jedenáct vajíček. U králíčka je zajímavé množství vaječné hmoty, které dokáže samice vyprodukovat během deseti dnů, celá snůška váží asi jako 144 procent hmotnosti samičky! Při druhé snůšce v červnu až v červenci snáší už vajec méně. Vajíčka zahřívá jen samička asi šestnáct dnů, mlád'ata vylétají asi po jednadvaceti dnech. Na noc se do hnízda ještě vracejí, přes den je rodiče stále dalších čtrnáct dní dokrmují. Ptačí rodinka se později připojuje k ostatním ptákům a systematicky „pročesává“ les. Díky této systematickosti mají šanci nalézt větší množství potravy. S přicházející zimou se velké množství potravy může hodit, protože se tito drobní ptáci, stejně jako jiné drobné druhy, dokážou efektivně zahřát chvěním hrudních svalů, k čemuž ale potřebují velké množství energie. Králíček během jedné mrazivé noci může ztratit až dvacet procent své váhy z tukových zásob. Druhý den se tedy musí snažit nejen zahnat hlad, ale i znovu doplnit tukové zásoby, které mu následující noc mohou zachránit život.

Přejme tomuto roztomilému ptáčkovi, ať je jeho potravina vždy dostupná – zvláště v nadcházejícím ročním období.

Andrea Jakubcová

První místo v mezinárodní soutěži

Zdejší rodačka **Kateřina Coufalová** je nám ve Slatinkách známá jako autorka ilustrací, které se objevují nejen v obecním Zpravodaji, ale také třeba na líbezných novoročenkách či nejrůznějších blahopřáních. Jejimi obrazy, které budí zasloužený obdiv, jsou vyzdobeny i kanceláře obecního úřadu. Možná se ale méně ví, že ve svém oboru Kateřina patří, i přes své mládí, k již renomovaným autorkám. A za svou práci sklízí zasloužené úspěchy.

Kateřina Coufalová v roce 2019 absolvovala na Ostravské univerzitě obor Animovaná tvorba a audiovizuální tvorba. Od roku 2015 pracuje jako ilustrátorka knih pro nakladatelství Domino a od roku 2018 působí jako animátorka v Národním muzeu v Praze.

Posledním z výrazných úspěchů Kateřiny Coufalové je prvenství v mezinárodní soutěžní přehlídce LUSTR, jejíž 7. ročník se konal letos v září v Praze. Soutěž je věnována prezentaci „té nejčerstvější“ volné ilustrace, tedy pracím mladší generace ilustrátorů a výtvarníků.

Sedmičlenná porota neměla ani letos lehkou práci, když posuzovala bezmála třicítku účastnic a účastníků nejen z Česka, ale i z Itálie, Slovenska, Ruska, Ukrajiny, Polska, Maďarska či Portugalska.

V této bohatě zastoupené mezinárodní konkurenci Kateřina Coufalová uspěla s komplexním výtvarným návrhem poetické městské scenérie, nápaditě kombinující plastické modely s kresbami. Jejich krása porotu zaujala nejvíce a my se připojujeme k blahopřání k tomuto vítězství.

Ondřej Jakubec

Zeptali jsme se dětí, jaké dodržují s rodiči vánoční tradice...

Sašenka (5 let)

Náš tatka dává na Vánoce pod talířek čokoládovou korunku, abychom měli víc peněz.

Lenička (5 let)

My se chodíme podívat do kostela na betlém. Je tam Ježíšek, který leží v jesličkách a vedle sebe má maminku s tatínkem.

Tomášek (4 roky)

U nás máme na Štědrý den bramborový salát a kapra. Já pomáhám tatínkovi s přípravami.

Amálka (5 let)

My s maminkou pečeme cukroví a vánočku. Vykrajujeme různé tvary. Moje nejoblíbenější jsou perníčky.

Lianka (2 roky)

Těším se na stromeček, který mi přinese Ježíšek. Já ale maminku zlobím, ale už nebudu, aby mi Ježíšek přinesl dárečky.

Anička (4 roky)

K nám chodí před Vánoci Mikuláš s čertem a andělem. Řeknu říkanku a dostanu balíček. A řekneš nám ji? No, teď vám ji neřeknu, protože to je pro Mikuláše překvapení.

Sonička (5 let)

My máme na vánočním stole jablíčka, cukroví a čočkovou polévku.

Odpovědi dětí nám předaly Liběna Eichlerová a Renata Klajblová

Své názory, nápady a připomínky pište na obec@slatinky.cz • Zpravodaj je tu pro vás, přivítáme vaše příspěvky.

Na adrese: <http://slatinky.g6.cz/> najdete dřívější čísla Zpravodaje, na adrese www.slatinky.cz toto číslo.

Zpravodaj aneb novinky v obci Slatinky • Vydává: Obecní úřad Slatinky, adresa: Slatinky 111, 783 42 Slatinice, tel.: 582 373 487. IČ 00288764. Periodický tisk územního samosprávného celku, vychází jako občasník, e. č. MK ČR E 21921. Redakce tohoto čísla: doc. Mgr. Ondřej Jakubec, Ph.D., Ing. Oldřich Prokop a František Hrazdil. Odpovědná a technická redaktorka: Monika Prokopová. Tisk: Profi-tisk group s. r. o.